

noget, der er direkte skadeligt for samfundet? Hvorfor lod man det bare foregå? Hvorfor deltog man faktisk selv i festen uden at advare samfundet?

Det er en tavshed, som jeg synes er meget sigende, og i det hele taget, når vi i dag ser, at det går så langsomt med at få afsløret ansvaret for det, der skete, og relativt langsomt med i virkeligheden at få det her retsopgør til at forløbe, jamen så afslører det jo så tydeligt som noget, at vi her står over for Overdanmark, eller rettere sagt; mere præcist meget store dele af Overdanmark, som deltog i festen. Hvis ikke man selv deltog i festen, så kender man en studiekammerat, så har man en kollega, så har man en fra Rotary, man kender alle sammen en, der var med, en, der fik skubbet noget ned i egen lomme. Det er jo derfor, at man kører med en lav profil.

Vi har mange gange i Enhedslisten kritiseret regeringen for ikke at være konsekvent nok i de her sager. Vi har nok også i dag forskellige vurderinger på området, men vi anerkender fuldt ud, at regeringen – efter regeringsskiftet – har taget væsentlige skridt til at rydde op efter hr. Anders Fogh Rasmussen, til at rydde op efter tagselvbordets årti. Og vi tror også på, at der vil være vilje til yderligere initiativer for at bekæmpe økonomisk kriminalitet og fjerne huller i lovgivningen.

Jeg skal på vegne af Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget konstaterer,

- at selskabstømninger, anpartsarrangementer og andre skatteprojekter har kostet samfundet milliardbeløb,
- at der politisk og administrativt gik alt for lang tid, inden der blev grebet effektivt ind,
- at oprydningen efter disse sager vil belaste domstolene og myndighederne i adskillige år, og
- at der de seneste år er gennemført en række initiativer, som skal forhindre en gentagelse, opfordres regeringen til inden den 1. juli 1997 at udarbejde en redegørelse til Folketinget om
 - de skatte- og erhvervslove, der især blev udnyttet,
 - de indgreb af såvel lovmæssig som administrativ art, der er gennemført, og en vurde-

ring af, om der er behov for yderligere initiativer, og

- overvejelser til initiativer, som kan forbedre samfundets evne til at bekæmpe økonomisk kriminalitet.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 74).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandlingen.

Ole Stavad (S):

Hr. Frank Aaen skal ikke have utak for, at han har rejst denne forespørgsel.

Der har igennem de seneste år været utrolig megen opmærksomhed omkring selskabstømersagerne. Det er helt berettiget. Min flere år gamle udtalelse om, at her stod vi med danmarkshistoriens største røveri, er kun blevet underbygget og bekræftet.

Andre skatteprojekter i firserne og begyndelsen af halvfemserne har der været mindre fokus på. Visse af anpartsprojekterne har en grovhed i deres konstruktion, som kan sammenlignes med selskabstømningerne, men ellers er det karakteristiske for hovedparten af disse konstruktioner, at de holder sig inden for lovens rammer.

Den industri, der udviklede sig inden for skatteområdet i hr. Anders Fogh Rasmussens tid som skatteminister, kostede ærlige skatteydere et tocifret milliardbeløb. Han gjorde intet for at standse det. Når vi andre forsøgte at lukke hullerne, gjorde han alt for at forhindre det.

Det kan vel næppe siges mere præcist end af tre fremtrædende skattefolk i en artikel i Jyllands-Posten den 7. august 1994. Her siger formanden for skatterevisorerne Mogens Elgaard:

»Holdningen under Anders Fogh Rasmussen var, at man i bund og grund havde stor forståelse for folk, der snød og arbejdede sort, fordi det var udtryk for en sund modstand imod det høje skattetryk.«

Tidligere vicedirektør i Statsskattedirektoratet Niels Lauesen sagde i den samme artikel:

»Kunne nogen slippe billigt i skat, var det efter ministerens hoved ikke et hul, men et åndehul.«

Og endelig siger formanden for Dansk Told- & Skatteforbund, Erling Andersen:

»Det var i Anders Fogh Rasmussens tid ikke befordrende for karrieren at kræve mere kon-